

PREPARANT-NOS PER A FOTOGRAFIAR FAUNA

En els darrers números vàrem parlar de les característiques generals de la caça fotogràfica, de la càmera i l'objectiu ideals per a practicar-la i dels accessoris fotogràfics necessaris. En aquest –amb el qual la secció “Instants” ja entra en el cinquè any de presència continuada a MÈTODE– parlarem de quins complements no estrictament fotogràfics ens poden ajudar a obtenir imatges de la fauna salvatge.

S'han inventat infinitat d'artefactes per practicar la caça fotogràfica, alguns realment enginyosos, però la majoria tenen aplicacions concretes i seria massa extens descriure'ls aquí. És el cas dels disparadors a distància (per control remot amb ones de ràdio), de les barreres làser (o d'infraroig), etc. Tanmateix, encara que no usem aquest material especialitzat, almenys cal anar ben preparat amb un mínim d'estrís útils. Aquí parlarem dels més importants d'ús general. Algun ús el podeu fer vosaltres mateixos si teniu traça, però si no, a botigues especialitzades en trobareu de tot tipus, com ara a Oryx (Balmaes, 71, Barcelona; telf. 934 185 511). El millor és fer-hi una visita, però si no us és possible, podeu demanar els catàlegs o consultar la web (www.weboryx.com). Els aparells que s'utilitzen segons la modalitat de caça que es practiqui –la de seguiment, la d'aguait, etc.– seran tractats en els propers números de MÈTODE.

■ COMPLEMENTS PER A CAÇA FOTOGRÀFICA

Fusell fotogràfic. Consisteix en un suport amb rosca per al “tele” i culata per a recolzar el conjunt a l'aixella. Es completa amb un gallet connectat al cable disparador. No va malament si s'adapta a les mides del nostre cos, però no pot substituir un bon trípode. Quan no existia autofocus, eren ideals els fusells Novoflex (enfocament accionat des d'una empuñadura), però l'estat actual de la tècnica –amb els teleobjectius moderns– els ha fet obsolets.

Binocles. Com es veurà quan parlem de *phototrekking* o fototrec, resulten imprescindibles. Serveix qualsevol model, però amb uns de 8x30 n'hi ha prou, ja que no fa falta massa detall i sí, en canvi, alleugerir pes.

Corretja de càmera. La que porten les càmeres sol ser massa estreta per a suportar els objectius pesants que s'utilitzen. Cal posar-ne una altra més ampla i, si és possible, elàstica, però sense treure l'original. Aquesta última serà més llarga a fi i efecte que serveixi d'assegurança, però no impedeixi la funció amortidora

de la corretja elàstica. També se'n pot posar una a les subjeccions del teleobjectiu per repartir més el pes.

Xarxa de camuflatge. A part de roba discreta, és molt útil posar-se per damunt una xarxa perquè els animals no s'espantin. Ho tractarem amb més detall als propers lliuraments

Motxilla. Si pensàveu portar una típica “bossa de fotògraf”, ja us ho podeu treure del cap. El mateix pes posat en una motxilla es nota molt menys, permet caminades més llargues i proporciona major maniobrabilitat.

Armill. El problema del difícil accés a la motxilla es resol portant una armilla, on col·locarem els estris que podem necessitar en plena acció: teleconvertidor, flaix, rodets, piles, equip de neteja, etc. Tant la motxilla com l'armilla han de ser de fotografia, com les que fabriquen les marques Lowepro, Rowi, Fiamma...

Condensador de flaix. Col·locat davant del flaix, en disminueix l'angle de cobertura i augmenta en conseqüència el número guia aproximadament en dos punts i mig de diafragma, o sigui, que multiplica per 6 la intensitat de la llum emesa. Cal anar amb compte, perquè pot perjudicar la vista en cas de fer una llampada dirigida a la cara. Pel que fa a la foto, si l'animal mira a la càmera, pot sortir amb ulls vermells, sobretot en condicions de poca il·luminació.

En contra del que alguns suposen, usant un condensador (o concentrador de llum), no s'ha de col·locar el flaix en la màxima distància focal perquè perdria eficiència; cal seleccionar la posició de 50 mm. Finalment, s'ha de tenir en compte que es tracta d'un accessori per a “teles”; si s'utilitza amb distàncies focals normals o curtes, produirà vinyeteig.

■ LES FOTOS

En les sortides destinades a caça fotogràfica, un cop localitzem un “objectiu”, cal acostar-s'hi ben camuflat, cosa que s'aconsegueix amb roba discreta i una xarxa de camuflatge posada pel damunt. Així es van fer aquestes fotografies de cigonya blanca (*Ciconia ciconia*), la primera quan es descobrí el niu i la segona després d'acostar-s'hi de forma críptica. En ambdós casos es va utilitzar un teleobjectiu de 300 mm (f/2,8) i pel·lícula Fujichrome Velvia-50. Lloc: riu Burbia, a prop de Toral de los Vados (Lleó).

ALBERT MASÓ
Biòleg. Fotògraf de la natura

© Fotos article: Albert Masó

La motxilla de *phototrekking* ens permetrà portar l'equipament més pesant en llargs itineraris, però el que podem necessitar en plena sessió fotogràfica cal tenir-ho a mà en les butxaques d'una armilla de fotògraf.

